

ਸ਼ਾਉਲ

ਇਕ ਅਨੰਦ ਭਰੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਦਾ
ਕਦੇ ਨਾ ਮੁੱਕਣ ਵਾਲਾ ਅਖ਼ੀਰ

1 ਸਮੂਏਲ ਵਿਚ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਧਿਆਨ ਖਿੱਚਣ ਵਾਲੇ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇਕ ਜਵਾਨ ਕਿਸਾਨ ਹੈ, ਜਿਹੜਾ ਬਿਨਯਾਮੀਨ ਦੇ ਕਬੀਲੇ ਵਿੱਚੋਂ ਸੀ। ਪਹਿਲਾਂ ਉਹਦੀ ਜਾਣ ਪਛਾਣ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੀਆਂ ਗੁਆਚੀਆਂ ਖੋਤੀਆਂ ਨੂੰ ਲੱਭਣ ਵਾਸਤੇ ਘੱਲੇ ਗਏ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਹੁੰਦੀ ਹੈ (9: 3-5)। ਸ਼ੁਰੂ ਵਿਚ ਹਲੀਮ ਅਤੇ ਦੂਜਿਆਂ ਦਾ ਧਿਆਨ ਰੱਖਣ ਵਾਲਾ ਆਦਮੀ ਸੀ। ਪਰ ਬਾਅਦ ਦੇ ਸਾਲਾਂ ਵਿਚ ਉਸ ਵਿਚ ਇਕ ਨਾਟਕੀ ਤਬਦੀਲੀ ਆਈ। ਕਾਮਯਾਬੀ ਦਾ ਹਰ ਮੌਕਾ ਮਿਲਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਉਹ ਬੁਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਕਾਮ ਹੋ ਗਿਆ! ਹੇਠਾਂ ਲਿਖੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਤੋਂ ਉਸਦੇ ਜੀਵਨ ਦੀ ਤਸਵੀਰ ਮਿਲਦੀ ਹੈ।

ਨਾਸਤਿਕਾਂ ਦੀ ਇਕ ਸੁਸਾਇਟੀ ਦੇ ਲੋਕ ਧਰਮ ਦਾ ਮਜ਼ਾਕ ਉਡਾਉਣ ਅਤੇ ਖੁਦਾ ਦੀ ਬੇਅਦਬੀ ਕਰਨ ਲਈ ਇਹ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਤ ਕਰਨ ਲਈ ਹਰ ਐਤਵਾਰ ਸਵੇਰ ਇਕੱਠੇ ਹੋਣ ਲੱਗੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਆਪਣੀਆਂ ਬਾਈਬਲਾਂ ਵੀ ਸਾੜ ਦਿੱਤੀਆਂ ਸਨ! ਹਾਲ ਵਿਚ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਆਪਣੀ ਖ਼ਤਰਨਾਕ ਸੰਗਤੀ ਵਿਚ ਉਸ ਜਵਾਨ ਨੂੰ ਵੀ ਮਿਲਾ ਲਿਆ ਸੀ। ਉਸਦਾ ਪਾਲਣ ਪੋਸ਼ਣ ਧਾਰਮਿਕ ਮਾਹੌਲ ਵਿਚ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਇਸ ਦੁਸ਼ਟ ਮੰਡਲੀ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸ ਨੇ ਵੀ ਆਪਣੀ ਬਾਈਬਲ ਸਾੜ ਸੁੱਟੀ ਅਤੇ ਕਦੇ ਬੰਦਗੀ ਵਿਚ ਨਾ ਜਾਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰ ਲਿਆ। ਕੁਝ ਦੇਰ ਬਾਅਦ ਉਹ ਬੜਾ ਬੀਮਾਰ ਹੋ ਗਿਆ। ਇਕ ਮਸੀਹੀ ਆਦਮੀ ਉਸ ਦਾ ਹਾਲ ਪੁੱਛਣ ਗਿਆ, ਤਾਂ ਉਹ ਬੜਾ ਉਦਾਸ ਨਜ਼ਰ ਆਇਆ। ਮਸੀਹੀ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਤੌਬਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ। ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਖੁਦਾ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ। ਪਰ ਜਵਾਨ ਕਹਿਣ ਲੱਗਾ, ‘‘ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਕਿਰਪਾ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਕਿਉਂ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ? ਹੁਣ ਕੋਈ ਫ਼ਾਇਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ! ਪਹਿਲਾਂ ਮੈਂ ਦੁਆ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਮੈਂ ਹੁਣ ਦੁਆ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਮੈਂ ਦੁਆ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗਾ!’’ ਕੁਝ ਦਿਨਾਂ ਬਾਅਦ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਖੁਦਾ ਦੀ ਬੇਅਦਬੀ ਕਰਨ ਲਈ ਉਕਸਾਇਆ ਸੀ, ਬਹੁਤ ਬੁਰਾ ਭਲਾ ਕਹਿੰਦੀਆਂ ਹੋਇਆ ਮਰ ਗਿਆ। ਉਸ ਦੇ ਆਖ਼ਰੀ ਸ਼ਬਦ ਸਨ: ‘‘ਮੇਰੀ ਬਾਈਬਲ! ਹਾਇ ਮੇਰੀ ਬਾਈਬਲ!’’

ਇਸ ਜਵਾਨ ਵਾਂਗ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਸ਼ਾਉਲ ਦੀ ਦਿੱਕਤ ਵੀ ਬੇਦੀਨ ਹੋਣ ਦੀ ਸੀ। ਬੇਦੀਨ ਹੋਣ ਨੂੰ ਬਾਈਬਲ ਵਿਚ ਹਕੀਕੀ ਖ਼ਤਰੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਵਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ (ਹੋਸ਼ੇਆ 4: 16; ਯਸਾਯਾਹ 1: 4; ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 2: 4; 1 ਤਿਮੋਥਿਉਸ 6: 10, 21; 2 ਤਿਮੋਥਿਉਸ 4: 4)। ਚਾਰ ਕਿਤਾਬਾਂ ਮੁਕਤੀ ਤੋਂ ਡਿੱਗਣ ਬਾਰੇ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਕਹਿੰਦੀਆਂ ਜਾਪਦੀਆਂ ਹਨ:

ਯਿਰਮਿਯਾਹ ਬਾਰ-ਬਾਰ 'ਭਟਕ ਜਾਣ ਵਾਲਾ' ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਕਿ ਬਾਈਬਲ ਦੀਆਂ ਸਭ ਕਿਤਾਬਾਂ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਵੱਧ ਹੈ।

ਹੋਸ਼ਿਆ ਨੂੰ ਕਈ ਲੋਕ 'ਭਟਕ ਜਾਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਇੰਜੀਲ' ਆਖਦੇ ਹਨ।

ਗਲਾਤੀਆਂ ਦੀ ਪੱਤਰੀ ਅਜਿਹੀ ਕਲੀਸੀਆ ਦੇ ਨਾਮ ਲਿਖੀ ਗਈ ਹੈ ਜਿਹੜੀ ਆਪਣੀ ਚੰਚਲਤਾ ਲਈ ਮਸ਼ਹੂਰ ਸੀ (ਗਲਾਤੀਆਂ 1:6; 5:7)।

ਇਬਰਾਨੀਆਂ ਦੀ ਕਿਤਾਬ ਸੰਤਾਂ ਦੀ ਇਕ ਅਜਿਹੀ ਜਮਾਤ ਲਈ ਲਿਖੀ ਗਈ ਜਿਹੜੀ ਮਸੀਹ ਵਿਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨੂੰ ਤਿਆਗਣ ਦੀ ਅਜ਼ਮਾਇਸ਼ ਨਾਲ ਦੋ ਹੱਥ ਹੋ ਰਹੀ ਸੀ।

ਪੁਰਾਣੇ ਨੇਮ ਵਿਚ ਸ਼ਾਊਲ ਦੇ ਬੇਦੀਨ ਹੋਣ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਸਾਫ਼ ਮਿਸਾਲ ਹੈ। ਉਸ ਨੂੰ ਜਿਸ ਗੱਲ 'ਚ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ, ਉਸੇ ਵਿਚ ਸਭ ਤੋਂ ਕਮਜ਼ੋਰ ਸਾਬਤ ਹੋਇਆ (15:17)। ਉਸ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਹਲੀਮੀ ਦੇ ਕਾਰਣ ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਫਿਰ ਵੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਦਾ ਅਹੁਦਾ ਉਸ ਦੀ ਹਲੀਮੀ ਨੂੰ ਬਦਲ ਕੇ ਉਸ ਦੇ ਦੁਖਦਾਈ ਅੰਤ ਦਾ ਕਾਰਣ ਬਣਿਆ। ਅਜਿਹੀ ਮੁਸੀਬਤ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦੇਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਖੁਦਾ ਦਾ ਇਕ ਬੰਦਾ ਭਗਤੀ ਦੇ ਸਿਖਰ ਤੋਂ ਬਰਬਾਦੀ ਦੀ ਖੱਡ ਵਿਚ ਡਿੱਗ ਗਿਆ!

ਸ਼ਾਊਲ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ: ਅਨੰਦ ਭਰੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ

ਇਤਿਹਾਸਕ ਵੇਰਵਿਆਂ ਵਿਚ ਕੀਸ਼ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਸ਼ਾਊਲ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਦਾ ਵੇਰਵਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। 9:2 ਵਿਚ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮਾਂ ਬਾਪ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦਾ ਪਾਲਣ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਫਰਮਾਬਰਦਾਰ ਬੇਟੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਵਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਗੁਆਚੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਖੋਤੀਆਂ ਨੂੰ ਲੱਭਦਿਆਂ ਅਖੀਰ ਉਹ ਮਦਦ ਲਈ ਸਮੁਏਲ ਕੋਲ ਗਿਆ। ਸਮੁਏਲ ਨਾਲ ਸ਼ਾਊਲ ਦੀ ਗੱਲਬਾਤ ਤੋਂ ਇਹ ਸਾਫ਼ ਹੋ ਗਿਆ ਕਿ ਸ਼ਾਊਲ ਹੀ ਉਹ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਹੋਣਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੀ ਇੱਛਾ ਇਸਰਾਏਲ ਨੇ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਸ਼ਾਊਲ ਨੇ ਇਹ ਮੰਨਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ (9:21)। ਅਗਲੇ ਦਿਨ, ਜਦ ਸ਼ਾਊਲ ਘਰ ਪਰਤਣ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਸ ਦਾ 'ਇਕ ਹੋਰ ਮਨ' ਸੀ (10:9); ਉਹ ਇਕ ਫ਼ਰਕ ਇਨਸਾਨ ਬਣ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਮੁਏਲ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਸੀ ਕਿ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਖੁਦਾ ਦੀ ਪਸੰਦ ਦੀ ਤਸਦੀਕ ਲਈ ਉਸ ਨੂੰ ਰਾਹ ਵਿਚ ਤਿੰਨ ਨਿਸ਼ਾਨ ਮਿਲਣਗੇ। ਖੋਤੀਆਂ ਮਿਲ ਜਾਣਗੀਆਂ (10:2); ਸ਼ਾਊਲ ਨੂੰ ਬੰਦਗੀ ਕਰਨ ਲਈ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਤਿੰਨ ਜਣਿਆਂ ਵੱਲੋਂ ਤੋਹਫ਼ੇ ਮਿਲਣਗੇ (10:4); ਅਤੇ ਸ਼ਾਊਲ ਦੀ ਮੁਲਾਕਾਤ ਨਬੀਆਂ ਨਾਲ ਹੋਵੇਗੀ (10:6)। ਇਨ੍ਹਾਂ ਭਰੋਸਿਆ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਸ਼ਾਊਲ ਇਹ ਯਕੀਨ ਨਾ ਕਰ ਸਕਿਆ ਕਿ ਉਹ ਇਸਰਾਏਲ ਦਾ ਚੁਣਿਆ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਸੀ (10:16)।

ਮਿਸਫਾਹ ਦੀ ਇਕ ਆਮ ਸਭਾ ਵਿਚ ਨਵੇਂ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਦੀ ਚੋਣ ਹੋਈ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਸ਼ਾਊਲ ਦਾ ਨਾਮ ਪੁਕਾਰਿਆ ਗਿਆ (10:17-27)। ਬਿਨਾਂ ਮੁਕਾਬਲਾ ਚੁਣੇ ਜਾਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਸ਼ਾਊਲ ਨੇ ਖੁਦ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਉਸ ਦੀ ਝਿਜਕ ਅਤੇ ਹਲੀਮੀ ਦਾ ਵਰਣਨ ਬੜੀ

ਖੂਬਸੂਰਤੀ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ (10:22)। ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਚੁਣੇ ਜਾਣ ਦੇ ਬਾਅਦ ਉਹ ਆਪਣੀ ਦੀਨਤਾ ਦੇ ਕਾਰਣ ਹੀ ਅਲੋਚਨਾ ਨੂੰ ਸਲਾਹੇ ਜਾਣ ਯੋਗ ਢੰਗ ਨਾਲ ਬਰਦਾਸ਼ਤ ਕਰ ਸਕਿਆ (10:27)। ਉਸ ਨੇ ਨਾ ਤਾਂ ਬਦਲਾ ਲੈਣ ਦੀ ਇੱਛਾ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਨਾ ਸਜ਼ਾ ਕਰਵਾਈ। ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੰਜਮ ਵਿਚ ਰੱਖਿਆ। ਅਗਲੀ ਆਇਤ ਦੱਸਦੀ ਹੈ ਕਿ 'ਉਹ ਸੁਣੀ ਅਣਸੁਣੀ ਕਰਕੇ ਚੁੱਪ ਰਿਹਾ।' ਉਸ ਨੇ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਇਜ਼ ਲਿਆ ਜਿਵੇਂ ਕਿਸੇ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕੁਝ ਕਿਹਾ ਹੀ ਨਾ ਹੋਵੇ।

ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਚੁਣੇ ਜਾਣ ਦੇ ਬਾਅਦ ਵੀ ਸ਼ਾਊਲ ਦੀਨ ਬਣਿਆ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੇ ਘਰ ਟੁਰ ਗਿਆ (10:26; 11:5)। ਇਕ ਜਵਾਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਉਹ ਦਿਲ ਦਾ ਚੰਗਾ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਘੁਮੰਡ ਤੇ ਕਾਬੂ ਰੱਖਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮਨ 'ਚ ਬਦਲਾ ਲੈਣ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਨਹੀਂ ਰੱਖੀ ਸੀ, ਉਹ ਸ਼ਾਂਤ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਅੰਦਰ ਸ਼ਾਨ ਵਿਖਾਉਣ ਦੀ ਭੁੱਖ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਸ ਦੀਆਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਖੂਬੀਆਂ ਕਾਰਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਤਾਰੀਫ਼ ਕਰਨੀ ਹੀ ਪਵੇਗੀ!

ਨਵੇਂ ਚੁਣੇ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਦੀ ਛੇਤੀ ਹੀ ਯਾਬੋਸ਼ ਗਿਲਆਦ ਨਾਲ ਪਰਖ ਹੋਣੀ ਸੀ (11:1-15)। ਸੌ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਯਿਫ਼ਤਾਰ ਨੇ ਅਮੋਨੀਆਂ ਨੂੰ ਹਰਾਇਆ ਸੀ। ਹੁਣ ਅਮੋਨੀਆਂ ਨੇ ਯਾਬੋਸ਼ ਨੂੰ ਘੇਰ ਲਿਆ ਸੀ। ਉੱਥੋਂ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਆਖਰੀ ਚਿਤਾਉਣੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ (11:2) ਜਿਸ ਵਿਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜੰਗ ਵਿਚ ਨਕਾਰਾ ਕਰ ਦੇਣ ਦੀ ਧਮਕੀ ਸੀ। ਨਿਰਾਸ਼ ਹੋ ਕੇ ਨਿਆਈਆਂ ਦੀ ਪੋਥੀ 20; 21 ਦੇ ਯੁੱਧ ਵਿਚ ਹੋਏ ਖੂਨ ਦੇ ਰਿਸ਼ਤਿਆਂ ਦੇ ਕਾਰਣ ਉਹ ਗ੍ਰਹਿ ਯੁੱਧ ਵਿਚ ਚਲੇ ਗਏ। ਇਹ ਸੁਣ ਕੇ ਸ਼ਾਊਲ ਨੇ ਆਪਣੀ ਫ਼ੌਜ ਲੈ ਕੇ ਅਮੋਨੀਆਂ ਉੱਤੇ ਚੜ੍ਹਾਈ ਕਰ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹਰਾ ਦਿੱਤਾ (11:6-11)। ਸ਼ਾਊਲ ਦਾ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਬਣਨਾ ਐਨੀ ਵੱਡੀ ਗੱਲ ਸੀ ਕਿ ਪੂਰੇ ਇਸਰਾਏਲ ਵਿਚ ਇਸ ਦਾ ਜਸ਼ਨ ਮਨਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ (11:15)।

ਸ਼ਾਊਲ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ: ਦੁੱਖ ਭਰਿਆ ਪਤਨ

ਖ਼ੁਦਾ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਸ਼ਾਊਲ ਦੇ ਮੁੱਢਲੇ ਦਿਨ ਖ਼ੁਦਾ ਪ੍ਰਤੀ ਉਸ ਦੇ ਸਮਰਪਣ ਕਾਰਣ ਬੁਲੰਦੀਆਂ ਤੇ ਸਨ (11:13)। ਕੁਝ ਸਾਲਾਂ ਬਾਅਦ ਉਸ ਦਾ ਮਨ ਬਦਲ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਉਸ ਵਿਚ ਆਏ ਬਦਲਾਅ ਕਾਰਣ ਇਸਰਾਏਲ ਵਿਚ ਵੀ ਬਦਲਾਅ ਆ ਗਿਆ। ਸ਼ਾਊਲ ਦੇ ਪਤਨ ਦੀ ਯੋਜਨਾ 1 ਸਮੂਏਲ ਵਿਚ ਸਾਫ਼ ਦੱਸੀ ਗਈ ਹੈ।

ਉਸ ਦੀ ਬਰਬਾਦੀ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਸੰਕੇਤ ਫ਼ਲਿਸਤੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਇਸਰਾਏਲ ਉੱਤੇ ਹਮਲੇ ਨਾਲ ਮਿਲਿਆ (13:6)। ਕੌਮ ਉੱਤੇ ਭੈਅ ਛਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਨੇ ਦੁਸ਼ਮਣ ਦਾ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇਕ ਫ਼ੌਜ ਤਿਆਰ ਕਰ ਲਈ। ਸ਼ਾਊਲ ਕੁਰਬਾਨੀ ਚੜ੍ਹਾਉਣ ਲਈ ਸਮੂਏਲ ਦੀ ਆਉਣ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਪਰ ਸਮੂਏਲ ਨਹੀਂ ਆਇਆ। ਕਈ ਦਿਨ ਬੀਤ ਜਾਣ ਦੇ ਬਾਅਦ ਲੋਕ ਉੱਥੋਂ ਚਲੇ ਜਾਣ ਕਾਰਣ ਫ਼ੌਜ ਦੀ ਹਾਲਤ ਡਾਵਾਂਡੋਲ ਹੋਣ ਲਗ ਪਈ (13:7, 8)। ਸ਼ਾਊਲ ਨੇ ਉਤੇਜਿਤ ਹੋ ਕੇ ਆਪੇ ਹੀ ਕੁਰਬਾਨੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ (13:9)। ਸਮੂਏਲ ਨੇ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਨੂੰ ਖੂਬ ਝਿੜਕਿਆ, ਪਰ ਉਸ ਨੇ ਨਬੀ ਦੀ ਗੱਲ ਤੇ ਧਿਆਨ ਨਾ ਦਿੱਤਾ (13:10, 11, 13, 14)। ਇੱਥੋਂ ਹੀ ਸ਼ਾਊਲ ਦਾ ਪਤਨ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਗਿਆ।

ਸ਼ਾਊਲ ਦੀ ਬਰਬਾਦੀ ਦਾ ਅਸਲ ਸੰਕੇਤ 15:9 ਵਿਚ ਮਿਲਦਾ ਹੈ:

ਪਰ ਸ਼ਾਊਲ ਅਤੇ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਅਗਾਗ ਨੂੰ ਅਤੇ ਚੰਗੀਆਂ ਭੇਡਾਂ ਅਤੇ ਬਲਦਾਂ ਅਤੇ ਮੋਟੇ ਮੋਟੇ ਵੱਛਿਆਂ ਅਤੇ ਮੇਢਿਆਂ ਦਿਆਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਅਤੇ ਸਭ ਕੁਝ ਜੋ ਚੰਗਾ ਸੀ ਬਚਾ ਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਾਸ਼ ਕਰਨ ਵਿਚ ਰਾਜ਼ੀ ਨਾ ਹੋਇਆ ਪਰ ਸਾਰੀਆਂ ਵਸਤਾਂ ਜੋ ਮਾੜੀਆਂ ਅਤੇ ਨਿਕੰਮੀਆਂ ਸਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸੱਤਿਆਨਾਸ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

ਇੱਥੇ ਖੁਦਾ ਵੱਲੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਠੁਕਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਫਲਿਸਤੀ ਹਮਲੇ ਦੀ ਘਟਨਾ ਵਾਪਰੇ ਕਈ ਸਾਲ ਬੀਤ ਚੁੱਕੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਰ੍ਹਿਆਂ ਦੌਰਾਨ ਸ਼ਾਊਲ ਨੇ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕਾਮਯਾਬੀ ਪਾਈ ਸੀ। ਉਸਦੀ ਫੌਜ ਬਹੁਤ ਵੱਧ ਗਈ ਸੀ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਸਨੇ ਕਈ ਜੰਗਾਂ ਜਿੱਤੀਆਂ ਸਨ, ਉਹ ਦੇਸ਼ ਵਿਚ ਵੀ ਕਾਫ਼ੀ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹਦੀ ਇੱਛਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਮੰਨੀ ਜਾਣ ਲੱਗੀ (14:47, 48)। ਪਰ 15:9 ਵਿਚ ਸ਼ਾਊਲ ਬੁਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਕਾਮ ਹੋਇਆ। ਅਮਾਲੇਕ ਦਾ ਨਾਸ਼ ਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਬਾਅਦ ਉਹ ਨੂੰ ਬਾਈਬਲ ਵਿਚ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਡਾਂਟ ਖਾਣ ਵਾਲਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਵੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸ਼ਾਊਲ ਵੱਲੋਂ ਖੁਦਾ ਦੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਭ ਕੰਮਾਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਉਸ ਦੇ ਜੀਵਨ ਵਿਚ ਡਰ ਭਰ ਗਿਆ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਸਦਾ ਨਾਸ ਹੋਇਆ। ਉਸਦਾ ਵਿਹਾਰ ਖੁਦਾ ਨਾਲ ਬਗ਼ਾਵਤ ਵਾਲਾ ਸੀ (15:23)।

ਆਪਣੇ ਪਾਪ ਬਾਰੇ ਸ਼ਾਊਲ ਦੇ ਕਥਨਾਂ ਵਿਚ ਸੱਚਾਈ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਉੱਤੇ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਬਣੇ ਰਹਿਣ ਦੀ ਇੱਛਾ ਦਾ ਪਰਦਾ ਸੀ (15:25-30)। ਉਹ ਲੋਕਾਂ ਵਿਚ ਚੰਗਾ ਬਣਿਆ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮੁਏਲ ਨਾਲ ਦੋਸਤੀ ਦਾ ਵਿਖਾਵਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ। ਹਲੀਮ ਆਦਮੀ ਘੁਮੰਡੀ ਅਤੇ ਲਾਲਚੀ ਬਣ ਚੁੱਕਾ ਸੀ!

ਇਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਭਿਆਨਕ ਸਨ:

ਯਹੋਵਾਹ ਨੇ ਸਮੁਏਲ ਨੂੰ ਆਖਿਆ, ਕਦ ਤੇੜੀਂ ਤੂੰ ਸ਼ਾਊਲ ਉੱਤੇ ਸੋਗ ਕਰਦਾ ਰਹੇਂਗਾ ਭਾਵੇਂ ਮੈਂ ਉਹ ਨੂੰ ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਰਾਜ ਉੱਤੇ ਰੱਦਿਆ? ਤੂੰ ਆਪਣੇ ਸਿੰਗ ਵਿਚ ਤੇਲ ਭਰ ਅਤੇ ਜਾਹ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਬੈਤਲਹਮੀ ਯੱਸੀ ਦੇ ਕੋਲ ਘੱਲਦਾ ਹਾਂ ਕਿਉਂ ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇਕ ਨੂੰ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਲਈ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਠਹਿਰਾਇਆ ਹੈ (16:1)।

ਇਬਰਾਨੀ ਗੂੜ੍ਹ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿਚ, ਖੁਦਾ ਰਾਹੀਂ ਕਈ ਵਾਰ ਉਹ ਕਰਨ ਦੀ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦੀ ਉਹ ਮਾਨਤਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਸ਼ਾਊਲ ਦੇ ਨਾਲ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਹੋਇਆ (ਤੁਲਨਾ ਅਯੂਬ 1:6-12; ਲੂਕਾ 22:31)। ਸ਼ਾਊਲ ਨੇ ਬਗ਼ਾਵਤ ਦਾ ਰਸਤਾ ਚੁਣ ਕੇ ਖੁਦਾ ਨੂੰ ਠੁਕਰਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਹੁਣ ਅਗਵਾਈ ਅਤੇ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ ਲਈ ਉਸ ਨੂੰ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦੇ ਸਪੁਰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਸ਼ਾਊਲ ਨੂੰ ਜ਼ਾਹਿਰ ਤੌਰ ਤੇ ਤ੍ਰਾਸਦੀ ਦਾ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋ ਚੁੱਕਾ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਹੁਕਮ-ਅਦੂਲੀ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰਨ ਲਈ ਚੰਗੇ ਕੰਮ ਕਰਕੇ ਖੁਦਾ ਤੋਂ ਮੁੜ ਮਦਦ ਪਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਸ਼ਾਊਲ ਨੇ ਖੁਦਾ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਬੇਅਸਰ ਕਰਨ ਲਈ ਦੋ ਗੱਲਾਂ ਕਰਨ ਦਾ ਯਤਨ ਕੀਤਾ। ਉਸ ਨੇ ਗਿਬਓਨੀਆਂ ਨੂੰ ਮਾਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ (ਤੁਲਨਾ 2 ਸਮੁਏਲ 21:2) ਅਤੇ ਭੂਤ ਕੱਢਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਕਾਨੂੰਨ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ (28:9)। ਪਰ ਸ਼ਾਊਲ ਦਾ ਭਵਿੱਖ ਤਾਂ ਤੈਅ ਹੋ ਚੁੱਕਾ ਸੀ। ਉਸਦੇ ਮਨ ਦੀ ਗੰਦਗੀ ਕਾਰਣ ਉਸ ਦਾ ਆਲਾ ਦੁਆਲਾ ਵੀ

ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਹੋ ਚੁੱਕਾ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਦੂਜੇ ਰਾਜਿਆਂ ਵਾਂਗ ਤਾਜ ਪਹਿਨ ਲਿਆ (2 ਸਮੂਏਲ 1: 10); ਆਪਣੇ ਦਰਬਾਰ ਦੀ ਸ਼ਾਨ-ਓ-ਸ਼ੌਕਤ ਵਧਾ ਦਿੱਤੀ (2 ਸਮੂਏਲ 1: 24); ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਵਿਚ ਯਹੋਵਾਹ ਦੀ ਉਪਾਸਨਾ ਦੇ ਨਾਲ ਬਾਲ ਦੀ ਪੂਜਾ ਨੂੰ ਮਿਲਾ ਲਿਆ; ਅਤੇ ਰਖੇਲਾਂ ਰੱਖ ਲਈਆਂ।

ਸ਼ਾਊਲ ਨੂੰ ਪਤਨ ਦੇ ਕਾਰਣ ਬਾਰ ਬਾਰ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਦੇ ਦੌਰੇ ਪੈਣ ਲੱਗੇ। ਵੀਣਾ ਵਜਾ ਕੇ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਨੂੰ ਚੈਨ ਦੇਣ ਲਈ ਇਕ ਆਜ਼ੜੀ ਮੁੰਡੇ ਨੂੰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ (16: 19)। ਪਰ ਜਵਾਨ ਦਾਊਦ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਨੇ ਸ਼ਾਊਲ ਦੇ ਮਨ ਵਿਚ ਜ਼ਹਿਰ ਘੋਲ ਦਿੱਤਾ। ਦਾਊਦ ਦੇ ਗੋਲੀਅਥ ਨੂੰ ਮਾਰਨ ਦੇ ਬਾਅਦ ਸ਼ਾਊਲ ਦੇ ਮਨ ਵਿਚ ਨਫਰਤ ਤੇ ਈਰਖਾ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਘਰ ਕਰ ਗਏ। ਪਾਗਲ ਹੋ ਕੇ ਸ਼ਾਊਲ ਨੇ ਦਾਊਦ ਨੂੰ ਮਾਰਨ ਦੀਆਂ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ਾਂ ਕੀਤੀਆਂ। ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ, ਉਸਨੇ ਇਸ ਉਮੀਦ ਨਾਲ ਕਿ ਫਲਿਸਤੀ ਹੀ ਉਸ ਦਾ ਕੰਮ ਤਮਾਮ ਕਰ ਦੇਣਗੇ, ਫਰੇਬ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲਿਆ (18: 21)। ਅਖੀਰ ਵਿਚ ਉਸ ਨੇ ਦਾਊਦ ਖਿਲਾਫ਼ ਸਰਕਾਰੀ ਕੰਮ ਕੀਤਾ (19: 1)। ਦਾਊਦ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸ਼ਾਊਲ ਦੀ ਨਫਰਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਘੱਟ ਨਾ ਹੋਈ। ਦੋ ਵਾਰ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਦੀ ਜਾਨ ਬਖਸ਼ ਦਿੱਤੀ ਗਈ, ਪਰ ਦਾਊਦ ਦੀ ਦਿਆਲਗੀ ਦਾ ਸ਼ਾਊਲ ਦੇ ਪੱਥਰ ਮਨ ਉੱਤੇ ਕੋਈ ਅਸਰ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ। ਨਫਰਤ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਹੋਇਆ ਸ਼ਾਊਲ ਦਿਮਾਗੀ ਤੌਰ ਤੇ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਹੋ ਚੁਕਾ ਸੀ। ਸ਼ਾਊਲ ਹੁਣ ਹਲੀਮ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਹੌਲੀ ਹੌਲੀ ਮੁੱਢਲੇ ਅਨੰਦ ਭਰੇ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਥਾਂ ਬਾਅਦ ਦੇ ਅੰਧਕਾਰ ਭਰੇ ਦਿਨ ਨੇ ਲੈ ਲਈ ਸੀ।

ਉਸਦਾ ਉਤਾਰ ਏਨਦੌਰ ਦੀ ਘਟਨਾ ਤਕ ਪੂਰਾ ਹੋ ਚੁੱਕਾ ਸੀ (28: 3-25)। ਗੋਲੀਅਥ ਨੂੰ ਮਰੇ ਕਈ ਸਾਲ ਬੀਤ ਚੁੱਕੇ ਸਨ। ਸ਼ਾਊਲ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਜੰਗਲਾਂ ਦੀ ਖਾਕ ਛਾਣਦੇ ਛਾਣਦੇ ਦਾਊਦ ਨੂੰ ਕਈ ਸਾਲ ਲੰਘ ਗਏ। ਸ਼ਾਊਲ ਦੇ ਪੁਰਾਣੇ ਦੁਸ਼ਮਣ ਫਲਿਸਤੀ ਇਸਰਾਏਲ ਤੇ ਹੱਲਾ ਬੋਲਣ ਵਾਲੇ ਸਨ। ਫਲਿਸਤੀਆਂ ਦਾ ਮਕਸਦ ਐਸਡ੍ਰਾਏਲੋਨ ਦੇ ਮੈਦਾਨ ਵਿਚ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਕਾਰੋਬਾਰੀ ਰਸਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨਾ ਸੀ। ਸ਼ਾਊਲ ਨੇ ਗਿਲਬੋਆ ਪਹਾੜ ਉੱਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਫੌਜਾਂ ਇਕੱਠੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ, ਪਰ ਉਹ ਹਿੰਮਤ ਹਾਰ ਚੁੱਕਾ ਸੀ (28: 5; ਤੁਲਨਾ ਅੱਯੂਬ 23: 8)। ਉਸ ਨੂੰ ਮਦਦ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ, ਪਰ ਖੁਦਾ ਕੁਝ ਦੱਸ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਸਲਾਹ ਲੈਣ ਲਈ ਇਕ ਜਾਦੂਗਰਨੀ ਕੋਲ ਗਿਆ (28: 6, 7), ਪਰ ਜਾਦੂਗਰਨੀ ਦੇ ਜਾਦੂ ਦੀ ਪੋਲ ਉਸ ਵੇਲੇ ਖੁੱਲ੍ਹ ਗਈ ਜਦ ਸਮੂਏਲ ਨੂੰ ਆਉਂਦਿਆਂ ਵੇਖ ਕੇ ਉਹ ਦੰਗ ਰਹਿ ਗਈ (28: 12)। ਬਜ਼ੁਰਗ ਨਬੀ ਸਮੂਏਲ ਨੇ ਕਿਸੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀ ਕੋਈ ਤਸੱਲੀ ਦੀ ਉਮੀਦ ਨਾ ਦਿੱਤੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਦੇ ਅਖੀਰ ਨੂੰ ਬਦਲਿਆ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਾ ਸਕਦਾ (28: 16)। ਸਮੂਏਲ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਸੁਣ ਕੇ ਸ਼ਾਊਲ ਬੇਹੋਸ਼ ਹੋ ਗਿਆ (28: 20)। ਜਾਦੂਗਰਨੀ ਦੇ ਘਰ ਫਰਸ਼ ਉੱਤੇ ਪਏ ਸ਼ਾਊਲ ਦੇ ਮਨ ਵਿਚ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰੋ। ਉਸ ਨੇ ਯਹੋਵਾਹ ਦੇ ਖਿਲਾਫ਼ ਬਗਾਵਤ ਕਰਨ ਕਰਕੇ ਆਪਣੇ ਪਤਨ ਨੂੰ ਇਕ ਇਕ ਕਰਕੇ ਯਾਦ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇਗਾ।

ਸ਼ਾਊਲ ਦਾ ਪਤਨ ਗਿਲਬੋਆ ਪਹਾੜ ਤੇ ਬਿਲਕੁਲ ਸਾਫ਼ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ (31: 1-6)। ਦੋਵੇਂ ਫੌਜਾਂ ਆਹਮੋ ਸਾਹਮਣੇ ਸਨ ਅਤੇ ਜੰਗ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਸੀ। ਸ਼ਾਊਲ ਦੀ ਫੌਜ ਹਾਰ ਚੁੱਕੀ ਸੀ ਅਤੇ ਪਹਾੜ ਲਹੂ ਲੁਹਾਨ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਜ਼ਖ਼ਮੀ ਸ਼ਾਊਲ ਨੇ ਵੈਰੀ ਦੇ ਹੱਥ ਆਉਣ ਨਾਲੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਖੁਦਕੁਸ਼ੀ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ, ਪਰ ਉਹ ਨਾਕਾਮ ਰਿਹਾ। ਉਹ ਇਕ ਅਮਾਲੋਕੀ ਹੱਥੋਂ ਮਾਰਿਆ ਗਿਆ (2 ਸਮੂਏਲ 1: 1-10)। ਯਾਬੇਸ਼ ਗਿਲਆਦ ਦੇ ਸ਼ੁਕਰਗੁਜ਼ਾਰ ਲੋਕਾਂ ਸ਼ਾਊਲ

ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਦੀਆਂ ਲਾਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸਾੜਿਆ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਖੰਡਰਾਂ ਵਿਚ ਦਫਨਾ ਦਿੱਤਾ (31:13)।

ਸ਼ਾਊਲ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ: ਪ੍ਰਭਾਵ ਘਟ ਜਾਣਾ

ਸ਼ਾਊਲ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੇ ਵੇਰਵੇ ਵਿਚ ਉਸ ਦੀ ਤ੍ਰਾਸਦੀ ਦਾ ਇੱਕੋ ਇਕ ਕਾਰਣ ਲਾਲਚ ਹੀ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਧਿਆਨ ਖੁਦ ਵੱਲੋਂ ਹਟਾ ਕੇ ਆਪਣੇ ਵੱਲ ਲਾਇਆ ਸੀ। ਸੁਆਰਥ ਸ਼ਾਊਲ ਦੇ ਪਤਨ ਅਤੇ ਅੰਤ 'ਚ ਮੌਤ ਦਾ ਕਾਰਣ ਬਣਿਆ (11:13 ਦੇ ਨਾਲ 15:12; 18:8; 15:7 ਦੇ ਨਾਲ ਤੁਲਨਾ ਕਰੋ)।

ਸੁਆਰਥ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਹੋਣ ਤੇ ਸ਼ਾਊਲ ਘੁਮੰਡ, ਬਦਲਾ ਲੈਣ ਅਤੇ ਭੌਤਿਕਤਾ ਤੇ ਆਪਣਾ ਕਬਜ਼ਾ ਗੁਆ ਚੁੱਕਿਆ ਸੀ। ਹਕੂਮਤ ਕਰਨ ਲਈ ਖੁਦ ਨੂੰ ਛੂਟ ਦੇ ਕੇ ਉਹ ਸੱਕੀ ਅਤੇ ਚਿੜਚੜਾ ਹੋ ਚੁੱਕਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਕਾਤਲ ਦਾ ਹਿਰਦਾ ਵਿਖਾ ਕੇ ਇਕ ਅਥਾਹ ਮੌਤ ਮਰਿਆ (ਯਸਾਯਾਹ 56:11; ਯਿਰਮਿਯਾਹ 17:11)।

ਸੁਆਰਥ ਦੇ ਕਾਰਣ ਸ਼ਾਊਲ ਗਿਲਗਾਲ ਵਿਚ ਕੁਰਬਾਨੀ ਚੜ੍ਹਾਉਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਹੋਇਆ ਸੀ (13:9)। ਉਸਨੇ ਖੁਦਾ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਹਾਕਮ ਬਣਨਾ ਚਾਹਿਆ। ਉਸ ਨੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾਲ ਖੁਦਾ ਦੀ ਉਡੀਕ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਸ਼ਾਊਲ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿਚ ਖੁਦਾ ਬਹੁਤ ਹੌਲੀ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਉਡੀਕ ਕਰਦਾ ਕਰਦਾ ਥੱਕ ਚੁੱਕਾ ਸੀ (ਕਹਾਉਤਾਂ 30:8, 9)।

ਸੁਆਰਥ ਨੇ ਸ਼ਾਊਲ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਕਮਯਾਬੀਆਂ ਦਾ ਬਹਾਨਾ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਪਰੇਰਿਆ।
1 ਸਮੂਏਲ 13:11, 12 ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ:

ਤਾਂ ਸਮੂਏਲ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ, ਤੁਸਾਂ ਕੀ ਕੀਤਾ? ਸ਼ਾਊਲ ਬੋਲਿਆ, ਮੈਂ ਜੋ ਇੱਠਾ ਭਈ ਲੋਕ ਮੇਰੇ ਕੋਲੋਂ ਖਿੰਡ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਤੂੰ ਠਹਿਰਾਏ ਹੋਏ ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ ਨਾ ਆਇਆ ਅਤੇ ਫਲਿਸਤੀ ਮਿਕਮਾਸ਼ ਵਿਚ ਇਕੱਠੇ ਹੋਏ। ਤਾਂ ਮੈਂ ਆਖਿਆ ਜੋ ਫਲਿਸਤੀ ਮੇਰੇ ਉੱਤੇ ਗਿਲਗਾਲ ਵਿਚ ਆਣ ਪੈਣਗੇ ਅਤੇ ਮੈਂ ਹੁਣ ਤੀਕਰ ਯਹੋਵਾਹ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਬੇਵੱਸ ਹੋ ਕੇ ਹੋਮ ਦੀ ਬਲੀ ਚੜ੍ਹਾਈ।

ਉਸ ਦੇ ਕਹਿਣ ਤੇ ਭਾਵ ਸੀ, 'ਮੈਂ ਕਰਨਾ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਕੀਤੇ ਬਗੈਰ ਗੁਜ਼ਾਰਾ ਨਹੀਂ ਸੀ; ਹਾਲਾਤ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਮਜਬੂਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ' (ਤੁਲਨਾ 15:19-21; ਮੀਕਾ 2:2)।

ਸੁਆਰਥ ਦੇ ਕਾਰਣ ਸ਼ਾਊਲ ਨੇ ਅਮਾਲੇਕੀਆਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਸੀ (15:9)। ਲਾਲਚ ਨੇ ਇਕ ਲਕੀਰ ਖਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਚੰਗੀਆਂ ਚੰਗੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਰੱਖੀਆਂ (15:19)। ਸ਼ਾਊਲ ਦਾ ਅਖੀਰ ਇਕ ਅਮਾਲੇਕੀ ਦੀ ਤਲਵਾਰ ਨਾਲ ਗਿਲਬੋਆ ਪਹਾੜ ਤੇ ਹੋ ਗਿਆ! ਸੁਆਰਥ ਨੁਕਸਾਨ ਹੀ ਪਹੁੰਚਾਉਂਦਾ ਹੈ (ਮੱਤੀ 16:26; ਹੱਜਈ 1:6)।

ਸ਼ੁਰੂ ਵਿਚ ਸ਼ਾਊਲ ਨੇ ਸੁਆਰਥ ਤੇ ਕਾਬੂ ਪਾਈ ਰੱਖਿਆ ਸੀ। ਹੌਲੀ ਹੌਲੀ ਉਸ ਦੀ ਪਕੜ ਵਿੱਲੀ ਹੋ ਗਈ। ਫਿਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤ੍ਰਾਸਦੀ ਝੱਲਣੀ ਪਈ! (15:19ਅ; ਕਹਾਉਤਾਂ 16:18)।

ਸ਼ਾਊਲ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ: ਅਹਿਮ ਸਬਕ

ਯਹੋਵਾਹ ਦੀ 'ਉਡੀਕ ਕਰਨਾ' ਕਿੰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਕਦੀ ਵੀ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਵਿਚ ਨਾ ਲਵੋ।

ਬੇਦੀਨ ਮਾਂ ਬਾਪ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੁੱਖਦਾਇਕ ਅਤੇ ਦੂਰ ਤਕ ਨਰਕ ਵਾਲਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ (31:2; 2 ਸਮੂਏਲ 21:1-10)। ਸ਼ਾਊਲ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਦੇ ਕਾਰਣ ਉਸ ਦੇ ਪੂਰੇ ਪਰਿਵਾਰ ਨੂੰ ਦੁੱਖ ਸਹਿਣਾ ਪਿਆ!

ਖੁਦਾ ਤੋਂ ਦੂਰ ਜਾਣ ਦੀ ਸੱਚਾਈ ਕਿੰਨੀ ਭੈਦਾਇਕ ਹੈ (17:11; 18:12; 28:16)। ਅਸਾਂ ਸਭਨਾਂ ਵਿਚ ਲਾਲਚ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਹੜੇ ਬਹੁਤ ਹੀ ਲੁਭਾਉਣੇ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਸਾਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਫਸਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਸਾਡੇ ਅੰਦਰ ਦੇ ਮਨ ਨੂੰ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਸਲੀਬ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ।

ਬੇਦੀਨ ਹੋ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਦਾ ਮਨ ਕਿੰਨਾ ਸਖ਼ਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ (24:17)। ਤੌਬਾ ਉੱਪਰੋਂ ਉੱਪਰੋਂ ਜਾਂ ਦਿਖਾਵਟੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਦੁਸ਼ਟ ਮਨ ਨੂੰ ਪਾਪ ਦੀ ਡੂੰਘਿਆਈ ਵਿਚ ਹੀ ਲੈ ਜਾਵੇਗੀ।

ਸੁਆਰਥੀ ਹੋਣਾ ਕਿੰਨਾ ਸੁਹਾਉਣਾ ਲਗਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਹੈ ਕਿੰਨਾ ਖ਼ਤਰਨਾਕ (1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 10:24; 2 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 5:15; ਕਹਾਉਤਾਂ 1:19; 15:27)।

ਸਾਨੂੰ ਸਭ ਨੂੰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ 'ਅਮਾਲੇਕੀਆਂ' ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਅੰਦਰੋਂ ਕੱਢ ਦਈਏ! ਜੇ ਅਸੀਂ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਪਾਉਂਦੇ ਤਾਂ ਮੌਕਾ ਪਾ ਕੇ ਉਹ ਸਾਡਾ ਨਾਸ ਕਰ ਦੇਣਗੇ! ਕੁਲੁੱਸੀਆਂ 3:5-9 ਸਾਨੂੰ ਚਿਤਾਵਨੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ:

ਇਸ ਲਈ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਅੰਗਾਂ ਨੂੰ ਜੋ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਹਨ ਮਾਰ ਸੁੱਟੋ ਅਰਥਾਤ ਹਰਾਮਕਾਰੀ, ਗੰਦ ਮੰਦ, ਕਾਮਨਾ, ਬੁਰੀ ਇੱਛਿਆ ਅਤੇ ਲੋਭ ਨੂੰ ਜਿਹੜਾ ਮੂਰਤੀ ਪੂਜਾ ਹੈ। ਕਿਉਂ ਜੋ ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਕ੍ਰੋਧ ਅਣਆਗਿਆਕਾਰੀ ਦੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਉੱਤੇ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਰਾਹ ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਅੱਗੇ ਚੱਲਦੇ ਸਾਓ ਜਿਸ ਵੇਲੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਜੀਉਂਦੇ ਸਾਓ। ...

ਸਾਰ

ਯਰਦਨ ਦਰਿਆ ਵਿਚ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਹੜ ਨਾਲ ਵੱਡੇ ਵੱਡੇ ਦਰੱਖਤਾਂ ਦੀਆਂ ਜੜ੍ਹਾਂ ਉੱਖੜ ਕੇ ਖਾਰੇ ਪਾਣੀ ਵਿਚ ਖਾਰੇ ਸਮੁੰਦਰ ਦੇ ਕੰਢੇ ਤਕ ਚਲੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਦਰੱਖਤ ਸਾਨੂੰ ਖੁਦਾ ਵੱਲੋਂ ਲਾਏ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੇ ਫਲ ਦੇਣ ਅਤੇ ਛਾਂ ਦੇਣ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਜਿਹੜੇ ਆਪਣੇ ਮੂਲ ਮਕਸਦ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ। ਉਹ ਮੁਰਦਾ ਅਤੇ ਬੇਕਾਰ ਪਏ ਹਨ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਮਨ ਦੀ ਖੋਜ ਕਰਨ ਤੇ ਇਸ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਵੱਡੀ ਤ੍ਰਾਸਦੀ ਮਿਲਦੀ ਹੈ, ਸ਼ਾਊਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਅਹਿਮ ਹੈ!

ਸ਼ਾਊਲ ਦੀ ਹਕੂਮਤ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਬੜੇ ਹੀ ਵਧੀਆ ਢੰਗ ਨਾਲ ਹੋਈ ਸੀ, ਪਰ ਸੁਆਰਥ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਜ਼ਿੰਦੀ, ਹੁਕਮ ਨਾ ਮੰਨਣ ਵਾਲਾ ਅਤੇ ਘੁਮੰਡੀ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਅੱਜ ਉਹਦੀ ਵਿਰਾਸਤ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਸ਼ਾਹੀ ਖ਼ਾਨਦਾਨ ਦੇ ਮੋਢੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਹੀ ਹੈ, ਜਿਹੜਾ ਨਿਆਂ ਲਈ ਮਸ਼ਹੂਰ ਸੀ। ਉਸ ਦੀ ਹਕੂਮਤ ਨੂੰ ਪਤਨ ਅਤੇ ਭ੍ਰਸ਼ਟਤਾ ਕਰਕੇ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਭ

ਇਮਾਨਦਾਰ ਮਨਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਤੋਂ ਸਬਕ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਗਿਲਬੋਆ ਦਾ ਮੈਦਾਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜੋ ਸੋਚਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸ਼ਾਊਲ ਵਾਂਗ ਗਲਤੀ ਕਰਕੇ ਵੀ ਉਹ ਕਾਮਯਾਬ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ! (1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 10: 12)।